

ZUZKY ZPĚVNÍK

2. října 2021

KRASOJEZDKYNĚ

Traband

Capo 3

Ami F G E7
1. Přijel jsem na chvíli pozdravit přátele

Ami F G
Po hospodách vést silácké řeči

Ami F G E7
Představení skončilo, zítra je neděle

Ami E7 Ami
Odplouvám do bezpečí

Bolestí jednoho je druhého štěstí
Co nelze vyslovit, to voní po neřesti

R: Krasojezdkyně, sestro akrobatů
Lotova dcero oděná do šarlatu
Kdo smí se dotknout lemu od tvých šatů?
Jsem na cestě a toužím po návratu

2. Čas je šarlatán a věci sotva změní
Tahleta zastávka byla jen na znamení
Naše cesty už se asi těžko skříží
Hledám tě v Babylóně, a ty jsi v Paříži

R: Krasojezdkyně, sestro akrobatů
Lotova dcero oděná do šarlatu
Kdo smí se dotknout lemu od tvých šatů?
Jsem na cestě a toužím po návratu

KŘIŠŤÁL A LED

Pavčina Jíšová

1. **Ami7 G/H Ami7 Emi7 Ami7 G/H Ami7 Emi7**
Příběhy z mramoru jsou křišťál a led

Ami7 G/H Ami7 G/H C
půlnoc jde k obzoru gong se popletl v pět

G Ami7 Emi7
je mráz sám anděl si zastavil čas

F Emi7 Ami7 G/H Ami7 Emi7
a na kolenou si křídla pírky zašívá

2. Spí v tichu na mechu vřes a celý les
dech dýchl bez dechu výr si naladil jazz
a tma je tím vším už popletená
je rozpačitá a za skříní se schovává

C G
R: Zůstaň tu se mnou z kouta duch na mě kouká
C G
s výčitkou jemnou sítě pavoukům souká, souká
E
kde jsou

3. Líc věty naruby skládá do básní
rým cinkl o zuby láska má nezhasni
i já jsem tma co se přestala bát
budí mě hlad a půlměsíc mi nedá spát

R: Zůstaň tu se mnou...

4. Příběhy z mramoru čtou křišťál a led
půlnoc jde z obzoru gong se spočítal v pět
je mráz sám anděl mě opravil včas
a na kolenou si křídla z pírek obléká

LOU Z LILLE

Klíč

1. Ona ^Cjmenuje se ^FLou a ^Cpochází ^Gprý z Lille,
^Cmá ^Fčertů rohy, ^Ckřídla ^Gandělů, ^Cpůvab ^Glesních ^Cvíl,
kdo strávil s ní pár chvil, jak šampaňské by pil,
má úsměv ^Ctupců, ^Ftrubců ^Czávratě ^Gpro ni, ^Cpro Lou z Lille.

R1: ^C||: Jako ^Fsrpky ^Cluny ^Gboky ^Ctenké ^Gmá a ^Cúsměv ^Gvelkých ^Cdam,
^Ctak se ^Flehce ^Cvznáší ^Gnad ^Czemí, ^Gletí, ^Cvůbec ^Gnetuší, ^Ckam. :||

- *. ^CDětsky ^Fvážný ^Chlas, ^Gvětrem ^Curousaný ^Gvlas
^Ca ^Foči ^Cjako ^Gokna ^Cza ^Gplotem ^Cčernočerných ^Cřas,
^Dco ^Gjá ^Dvím, ^Anemá ^Ddům, ^Aale ^Dasi ^Aani ^Dbyt,
^Da ^Gpřesto ^Dkaždý ^Akluk ^Dchce ^Anáramně ^Dtam, ^Akde ^Dona, ^Dbýt.

R2: ^D||: Jako ^Gsrpky ^Dluny ^Aboky ^Dtenké ^Amá a ^Dúsměv ^Avelkých ^Ddam,
^Dtak se ^Glehce ^Dvznáší ^Anad ^Dzemí, ^Aletí, ^Dvůbec ^Anetuší, ^Dkam. :||

2. Víno, vejce, sýr, taky čerstvých ryb dost má,
tohle do košíku každý na trhu zadarmo jí dá,
a báby závidí, mají každé ráno zlost,
a my si ji tu pěkně hýčkáme jen tak, pro radost.

R1: Jako srpky luny boky tenké má...

- *. ^DOna ^Gjmenuje se ^DLou a ^Apochází ^Dprý z Lille,
^Dmá ^Gčertů rohy, ^Dkřídla ^Aandělů, ^Dpůvab ^Alesních ^Dvíl...

NADĚJE

Mezitím

- G** **D** **C** **G**
1. Korálky z malin na krku nosí, ve vlasech předloňskej sníh.
G **D** **C** **G**
Bez šatů a nožky má bosý, na ústech zvonivej smích.
C **G** **Emi** **C**
||: Chodí nahá a to jí nejvíc sluší, snídá déšť, pije z našich duší,
G **D** **C** **G**
dává smích, tajný hřích, slzy smutku neосуší. :||
2. Ze dlaní motýlům slad'ouneký nektar dá pít.
Písničkám do tónů zacinká ten její smích.
||: Nemá hlas a přesto není němá, není dívka a není ani žena,
s tebou sní, už dvanáct dní je v tvé mysli uvězněná. :||
- *. **Emi** **C** **D** **G**
Tajemná, tvý tajný přání sní zatímco ty spíš.
Emi **C** **Ami** **D**
Tajemná, tak co ti brání jít blíž a ještě blíž.
Emi **C** **D** **G**
Tajemná, jak noční stíny, jak chorál z kostelů.
Emi **C** **G** **D**
Tajemná, panenka z hlíny, s křídly andělů.
3. Tajemství, až v žilách to mrazí, dá ti a nemůže víc.
Jak ti moc chybí, jak ti moc schází, měl bys jí konečně říct.
||: Až ji potkáš a poznáš, že se chvěje, sklopí oči, kterýma se směje,
jdi přímo k ní a řekni jí, že jsi bez ní bez naděje. :||

TOČÍ SE TOČÍ

Petr Lutka

1. **A** **E7** **A**
Točí se točí kolo ve mlýně,
A **D** **A**
točí se točí já jsem v tom nevinně.
A **E7** **A**
Točí se kolo, voda s hlukem padá,
A **E7** **A**
já tomu mlejnu teď ukazuju záda.
2. V tom mlýně žila překrásná dívka,
kterou jsem měl tuze moc rád,
měla modré oči a krásný, dlouhý vlasy,
ale měla jednu chybu: nechtěla mi dát.
3. Nechtěla mi dát ani políbení,
nechtěla mi dát ani hubičku,
proto jsem ji musel, proto jsem ji musel,
proto jsem ji musel utopiti v rybníčku.
4. Když se dcera domů dlouho nevracela,
její otec mlynář starost o ni měl,
proto poslal mládka kouknout se, co dělá,
proto poslal mládka, aby za ní šel.
5. Když tam mládek přišel, právě topila se,
její ruka bílá o pomoc prosila,
zachránit ji nemoh', kosa byla vostrá,
jeho mladý čelo správně trefila.
6. Když se mládek s dcerou dlouho nevraceli,
přišel se sám mlynář na dcerušku ptát,
když kameny mlýnský jeho tělo mlely,
řekl jsem si: hochu, musíš na cestu se dát.
7. = 1.

WHERE THE WILD ROSES GROW

Nick Cave and the Bad Seeds

Capo 3

Emi **Ami Emi**
R: They call me The Wild Ro—se
G **H**
But my name was Elisa Day
Emi **Ami Emi**
Why they call me it I do not kn—ow
D **Emi**
For my name was Elisa Day

Emi **G**
1. From the first day I saw her I knew she was the one
Ami **H**
She stared in my eyes and smiled
Emi **G**
For her lips were the colour of the roses
Ami **H**
That grew down the river, all bloody and wild

When he knocked on my door and entered the room
My trembling subsided in his sure embrace
He would be my first man, and with a careful hand
He wiped all the tears that ran down my face

R: They call me The Wild Rose...

2. On the second day I brought her a flower
She was more beautiful than any woman I'd seen
I said, "Do you know where the wild roses grow
So sweet and scarlet and free?"

On the second day he came with a single red rose
He said "Give me your loss and your sorrow"
I nodded my head, as I lay on the bed
"If I show you the roses, will you follow?"

R: They call me The Wild Rose...

3. On the third day he took me to the river
He showed me the roses and we kissed
And the last thing I heard was a muttered word
As he knelt above me with a rock in his fist

On the last day I took her where the wild roses grow
And she lay on the bank, the wind light as a thief
And I kissed her goodbye, said, “All beauty must die”
And I lent down and planted a rose ’tween her teeth

R: They call me The Wild Rose...

... ||: for my name was Elisa Day :|| 3×